

I DANMARK ER JEG FØDT

(rev. 1.0)

Tekst: H. C. Andersen

Musik: Sebastian

1. I Dan - mark er jeg født, dér har jeg hjem - me, dér
 2. Hvor re - der som - me - ren vel blom - ster - sen - gen mer

3 har jeg rod, der - fra min ver - den går; du dan - ske sprog, du er min mo - ders
 rigt end her ned til den åb - ne strand? Hvor står fuld - må - nen o - ver klø - ver -

6 stem - me, så sødt vel - sig - net du mit hjer - te når. Du dan - ske, fris - ke strand, hvor
 - en - gen så dej - ligt som i bø - gens fæd - re - land? Du dan - ske, fris - ke strand, hvor

11

old - tids kæm - pe - gra - ve___ står mel - lem æb - le - gård og hum - le - ha - ve.
Dan - ne - bro - gen va - jer-___ Gud gav os den, Gud giv den bed - ste se - jer!

15

Dig el - sker jeg!___ Dan - mark, mit fæd - re - land!
Dig el - sker jeg!___ Dan - mark, mit fæd - re - land!

3. Engang du herre var i hele Norden,
bød over England - nu du kaldes svag;
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder -
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!